

ЗАТВЕРДЖЕНО
постановою Кабінету Міністрів України
від 2019 р. №

ПОРЯДОК

використання коштів, передбачених у державному бюджеті
для здійснення реабілітації дітей з інвалідністю
внаслідок дитячого церебрального паралічу

1. Цим Порядком визначається механізм використання коштів, передбачених у державному бюджеті за програмою “Реабілітація дітей з інвалідністю внаслідок дитячого церебрального паралічу” (далі — бюджетні кошти).

2. Головним розпорядником бюджетних коштів є Мінсоцполітики.

Розпорядниками бюджетних коштів нижчого рівня є:

Фонд соціального захисту інвалідів (далі — Фонд) — відповідальний виконавець бюджетної програми;

орган виконавчої влади в Автономній Республіці Крим з питань соціального захисту населення, структурні підрозділи з питань соціального захисту населення обласних, Київської та Севастопольської міських державних адміністрацій (далі — регіональні органи);

структурні підрозділи з питань соціального захисту населення районних, районних у м. Києві та Севастополі державних адміністрацій, виконавчих органів міських, районних у містах (у разі їх утворення) рад і виконавчі органи міських рад, сільських, селищних рад об'єднаних територіальних громад (у разі їх утворення) (далі — місцеві органи).

Відповідальний виконавець за погодженням із головним розпорядником бюджетних коштів розподіляє бюджетні кошти, що спрямовуються на здійснення заходів із реабілітації дітей з інвалідністю внаслідок дитячого церебрального паралічу (далі — дитина), між регіональними органами, які, у свою чергу, розподіляють бюджетні кошти між місцевими органами пропорційно чисельності дітей за місцем їх проживання (перебування), які потребують реабілітаційних заходів, відповідно до індивідуальних програм реабілітації.

Протягом року відповідальний виконавець за погодженням із головним розпорядником бюджетних коштів може проводити перерозподіл бюджетних коштів між регіональними органами, а регіональні органи — між місцевими органами на підставі їхніх звернень.

3. Бюджетні кошти спрямовуються на відшкодування вартості реабілітаційних заходів, якими здійснюється реабілітація дітей з інвалідністю внаслідок дитячого церебрального паралічу, закладам охорони здоров'я будь-якої форми власності та організаційно-правової форми або їх відокремленим підрозділам, що забезпечують медичне обслуговування населення на основі відповідної ліцензії та професійної

діяльності медичних (фармацевтичних) працівників, а також реабілітаційним установам, підприємствам, закладам, у тому числі їх відділенням, структурним підрозділам, незалежно від форми власності, які мають ліцензію на провадження господарської діяльності з медичної практики (далі — реабілітаційна установа).

4. Терміни “реабілітаційна установа”, “реабілітаційні заходи”, “індивідуальна програма реабілітації” вживаються у значенні, наведеному в Законі України “Про реабілітацію осіб з інвалідністю в Україні”.

Індивідуальна програма реабілітації є обов’язковою для виконання реабілітаційними установами згідно із статтею 23 Закону України “Про реабілітацію осіб з інвалідністю в Україні”.

5. Для забезпечення дитини реабілітаційними заходами один із батьків дитини чи її законний представник подає до місцевого органу заяву (у довільній формі) про направлення дитини до реабілітаційної установи (далі — заява) із зазначенням інформації про вибрану реабілітаційну устанovu для проходження дитиною реабілітації та копії:

паспорта громадянина України та/або свідоцтва про народження, та/або іншого документа, що посвідчує особу дитини;

індивідуальної програми реабілітації, виданої лікарсько-консультативною комісією лікувально-профілактичного закладу;

виписки з медичної карти амбулаторного (стаціонарного) хворого (форма № 027/о).

6. Місцевий орган:

перевіряє наявність документів, поданих відповідно до пункту 5 цього Порядку;

забезпечує ведення обліку дітей, які в порядку черговості направляються на здійснення реабілітаційних заходів;

ознайомлює одного з батьків дитини чи її законного представника з переліком реабілітаційних установ, до яких такі особи можуть звернутися з питань забезпечення дитини реабілітаційними заходами;

вносить до централізованого банку даних з проблем інвалідності відомості про:

- дитину, її законного представника, відповідно до пункту 4 Положення про централізований банк даних з проблем інвалідності, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 16 лютого 2011 р. № 121 (Офіційний вісник України, 2011 р., № 12, ст. 523; 2019 р., № 17, ст. 569);

забезпечення реабілітаційними заходами: вибір законним представником дитини реабілітаційної установи, укладення договорів, складення актів виконаних робіт із зазначенням фактично перерахованих коштів, строків перебування дитини в реабілітаційній установі.

Днем звернення одного з батьків дитини чи її законного представника до місцевого органу вважається дата надходження документів, зазначених у пункті 5 цього Порядку, що реєструються в журналі реєстрації документів.

7. Вартість реабілітаційних заходів визначається реабілітаційною установою для кожної дитини відповідно до індивідуальної програми реабілітації, в якій зазначаються обсяг і строки проведення реабілітаційних заходів. Гранична вартість реабілітаційних заходів не може перевищувати для однієї дитини, яка відповідно до індивідуальної програми реабілітації за більшістю основних категорій життєдіяльності має обмеження:

I ступеня — 9 тис. гривень;

II ступеня — 16 тис. гривень;

III ступеня — 25 тис. гривень.

Гранична вартість реабілітаційних заходів для однієї дитини-сироти та дитини, позбавленої батьківського піклування, яка відповідно до індивідуальної програми реабілітації за більшістю основних категорій життєдіяльності має обмеження I, II, III ступеня, збільшується на 50 відсотків для кожного ступеня.

Реабілітаційні заходи можуть надаватися як у стаціонарі, так і амбулаторно.

Вартість витрат реабілітаційної установи за проведені для дитини заходи із реабілітації має становити не менше ніж 30 відсотків граничної вартості реабілітаційних заходів для однієї дитини.

Перелік базових послуг з реабілітації дітей призначається індивідуально залежно від потреб дитини та включає:

консультації лікарів, заняття з профільними лікарями і спеціалістами з реабілітації (лікар-невролог дитячий, логопед, лікар-психолог, лікар-педіатр, педагог соціальний, лікар-сурдолог, лікар фізичної та реабілітаційної медицини або лікар-фізіотерапевт, або лікар з лікувальної фізкультури, або лікар з лікувальної фізкультури і спортивної медицини, фізичний терапевт та ін.);

реабілітаційні послуги (комплекс процедур) — фізична терапія, лікувальна фізкультура, масаж загальний, механотерапія за потребою (локомоторна терапія, мотомедтерапія), апаратна фізіотерапія (теплолікування, вібротерапія), метод динамічної пропріоцептивної корекції (ДПК) із застосуванням рефлекторно-навантажувального пристрою "Гравістат", логопедична корекція, психологічна корекція, педагогічна корекція, соціальна адаптація тощо.

При наданні реабілітаційних заходів у стаціонарі гранична вартість реабілітаційних заходів може включати вартість проживання та харчування дитини, одного із батьків дитини чи її законного представника. При наданні реабілітаційних заходів амбулаторно, у граничну вартість

можуть включатися витрати з харчування дитини, одного із батьків дитини чи її законного представника.

Реабілітаційні заходи для однієї дитини в межах їх граничної вартості можуть бути надані декілька разів протягом бюджетного року.

Перелік реабілітаційних установ формується Фондом згідно із заявницьким принципом реабілітаційної установи, який не є вичерпним.

Перелік реабілітаційних установ оприлюднюється на офіційних веб-сайтах Мінсоцполітики, Фонду, місцевих та регіональних органів.

8. Місцевий орган протягом 5 робочих днів з дати подання заяви укладає договір про надання реабілітаційних заходів (далі — договір) у трьох примірниках (один — для місцевого органу, другий — для реабілітаційної установи, третій — для одного із батьків дитини чи її законного представника), у якому зазначаються строки здійснення реабілітаційних заходів у реабілітаційній установі, їхня вартість тощо.

У разі отримання від реабілітаційної установи, вибраної одним із батьків дитини чи її законним представником, обґрунтованої відмови від проведення для дитини реабілітаційних заходів у реабілітаційній установі місцевий орган інформує про це одного із батьків дитини чи її законного представника та пропонує вибрати іншу реабілітаційну установу.

Усі примірники договору, підписані уповноваженою особою місцевого органу скріплені печаткою (за наявності) та одним із батьків дитини або її законним представником передаються реабілітаційній установі.

Керівник реабілітаційної установи підписує і скріплює печаткою (за наявності) всі примірники договору, після чого передає один примірник місцевому органу, другий — одним із батьків дитини або її законним представником дитини, третій — залишає на зберігання у реабілітаційній установі.

Підписання договорів можливе з використанням електронного цифрового підпису.

9. Відшкодування вартості реабілітаційних заходів проводиться місцевими органами в межах бюджетних коштів шляхом їх безготівкового перерахування реабілітаційним установам як оплати за надані послуги відповідно до укладених договорів на підставі актів наданих послуг у розмірі, що не перевищує встановлену граничну вартість реабілітаційних заходів, а якщо вартість реабілітаційних заходів є меншою від граничної, — у розмірі не більшому від фактичної вартості реабілітаційних заходів.

Попередня оплата проводиться відповідно до законодавства.

10. Реабілітаційна установа після проведення для дитини реабілітаційних заходів подає місцевому органу акт наданих послуг і документ щодо проведення розрахунків за результатами надання реабілітаційних заходів згідно з умовами договору. Реабілітаційна установа також видає одному з батьків дитини чи її законному

представнику довідку (у довільній формі) про надані реабілітаційні заходи та результати реабілітації.

Оформлення акта наданих послуг можливе з використанням електронного цифрового підпису.

11. Місцеві органи щомісяця до 10 числа подають регіональним органам дані щодо кількості дітей, забезпечених реабілітаційними заходами, із зазначенням переліку таких заходів, які отримала кожна дитина, їхньої вартості, а також реабілітаційних установ, які проводили відповідні реабілітаційні заходи. Регіональні органи щомісяця до 15 числа подають узагальнені дані Фонду.

Фонд подає Мінсоцполітики щокварталу до 20 числа місяця, що настає за звітним періодом, зведений звіт про використання бюджетних коштів.

12. Бухгалтерський облік, відкриття рахунків, реєстрація, облік бюджетних зобов'язань в органах Казначейства, операції, пов'язані з використанням бюджетних коштів, проводяться в установленому законодавством порядку.

13. Складення і подання фінансової та бюджетної звітності про використання бюджетних коштів, а також контроль за їх цільовим та ефективним витрачанням проводиться в установленому законодавством порядку.

ЗАТВЕРДЖЕНО
постановою Кабінету Міністрів України
від 2019 р. №

ПЕРЕЛІК

постанов Кабінету Міністрів України, що втратили чинність

1. Постанова Кабінету Міністрів України від 28 березня 2011 р. № 325 „Про затвердження Порядку використання коштів, передбачених у державному бюджеті для здійснення заходів з реабілітації дітей, хворих на дитячий церебральний параліч” (Офіційний вісник України, 2011 р., № 24, ст. 990).
2. Постанова Кабінету Міністрів України від 13 червня 2012 р. № 522 „Про внесення змін до постанови Кабінету Міністрів України від 28 березня 2011 р. № 325” (Офіційний вісник України, 2012 р., № 45, ст. 1755).
3. Постанова Кабінету Міністрів України від 20 червня 2012 р. № 572 „Про затвердження Порядку використання коштів, передбачених у державному бюджеті для здійснення заходів із реабілітації дітей з інвалідністю” (Офіційний вісник України, 2012 р., № 48, ст. 1891).
4. Постанова Кабінету Міністрів України від 24 жовтня 2012 р. № 1010 „Про внесення змін до Порядку використання коштів, передбачених у державному бюджеті для здійснення заходів із реабілітації дітей з дитячим церебральним паралічем” (Офіційний вісник України, 2012 р., № 84, ст. 3391).
5. Постанова Кабінету Міністрів України від 30 січня 2013 р. № 51 „Про внесення змін до постанови Кабінету Міністрів України від 28 березня 2011 р. № 325” (Офіційний вісник України, 2013 р., № 8, ст. 281).
6. Постанова Кабінету Міністрів України від 16 травня 2014 р. № 133 „Про внесення змін до постанови Кабінету Міністрів України від 28 березня 2011 р. № 325” (Офіційний вісник України, 2014 р., № 41, ст. 1085).
7. Постанова Кабінету Міністрів України від 21 січня 2015 р. № 9 „Про внесення змін до постанови Кабінету Міністрів України від 20 червня 2012 р. № 572” (Офіційний вісник України, 2015 р., № 7, ст. 158).
8. Постанова Кабінету Міністрів України від 4 березня 2015 р. № 78 „Про внесення змін до постанови Кабінету Міністрів України від 28 березня 2011 р. № 325” (Офіційний вісник України, 2015 р., № 20, ст. 551).
9. Постанова Кабінету Міністрів України від 6 квітня 2016 р. № 262 „Про внесення змін до постанови Кабінету Міністрів України від 28 березня 2011 р. № 325” (Офіційний вісник України, 2016 р., № 30, ст. 1197).
10. Пункт 3 Змін, що вносяться до постанов Кабінету Міністрів України, затверджених постановою Кабінету Міністрів України від 14 березня 2018 р. № 238 (Офіційний вісник України, 2018 р., № 31, ст. 1087).

11. Постанова Кабінету Міністрів України від 28 березня 2018 р. № 232 „Про внесення змін до постанови Кабінету Міністрів України від 28 березня 2011 р. № 325” (Офіційний вісник України, 2018 р., № 29, ст. 1045).

12. Постанова Кабінету Міністрів України від 17 жовтня 2018 р. № 854 „Про внесення змін до пункту 3 Порядку використання коштів, передбачених у державному бюджеті для здійснення заходів з реабілітації дітей, хворих на дитячий церебральний параліч” (Офіційний вісник України, 2018 р., № 85, ст. 2805).